

Кіно

Михайль Семенко

На задній лаві в кінотеатрі
Поцілункувались міцно скрипка й піаніно.
Він почув себе ніби на Татрах
І розповідав Ванді про петербурзьку Ніну.

Вандині очі пильно дивились
Зуби блищали і губи манили, —
Губи тремтіли, шукали, благали —
Бездню огню вони в себе ховали.

Лагодить мотор за стіною механік.
Електрика освітлює в куті оркестру.
Хутко буде публіка, що чекає співанок
І велику драму на 3000 метрів.